

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Setè període

Sèrie P - Número 100

Dijous, 17 d'octubre de 2002

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN RIGOL I ROIG

Sessió plenària núm. 66, segona i darrera reunió

Í N D E X

Debat general

sobre la sinistralitat laboral (tram. 255-00009/06) (continuació) (p.3)

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 66.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i sis minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i per la lletrada Sra. Casas i Gregorio.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap, els consellers de Sanitat i Seguretat Social, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, de Justícia, la consellera de Benestar Social i el conseller d'Interior.

El president

Es reprèn la sessió.

Debat general sobre la sinistralitat laboral (tram. 255-00009/06) (continuació)

D'acord amb l'article 124.2 del Reglament, l'ordre d'intervenció, per un temps màxim de deu minuts, és el de la presentació de les propostes de resolució. Per tant, té la paraula en primer lloc, en nom d'Esquerra Republicana, l'il·lustre diputat senyor Josep Huguet.

(Pausa.)

Senyor Huguet, té la paraula.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, les propostes de resolució posteriors al debat monogràfic que hi va haver ahir amb relació a la seguretat i la salut laboral d'Esquerra Republicana tenen per objectiu, primer de tot –i aquesta és la numeració–, reprovar l'acció i l'actuació de la Conselleria de Treball amb relació a les polítiques de seguretat i salut laboral, i el seu immediat responsable jeràrquic, que és el conseller en cap, per la seva tasca de coordinació.

Ahir en vam parlar. Crec que el que s'ha fet fins ara és clarament insuficient; les respostes del conseller no van ser a l'altura del que es demanava en aquesta cambra, i, per tant, ens hem ratificat en aquesta primera qüestió.

La segona qüestió és que moltes de les propostes fetes sobre aquesta..., sobre la taula ahir podrien perfectament encaixar en una llei catalana de prevenció de riscos que desplegués aquella que s'ha elaborat a l'Estat. Res ho impedeix; hi ha sectors socials que així ho volen; nosaltres ho hem posat, ho posem a votació.

En tercer lloc, el diner destinat a les polítiques. Sense mesures pressupostàries clares de suport a les polítiques de seguretat i salut laboral, aquestes no es poden portar a terme. Hi ha una font, aquí, de recursos claríssima, que és aquella que prové de la recaptació de les sancions a les empreses que vulneren la Llei de riscos; només amb aquests diners multiplicaríem l'actual pressupost destinat a qüestions de prevenció. És la nostra proposta.

Després ja entrem en detalls on es demana millorar el sistema d'informació de la situació de la seguretat i salut en el treball, creant un sistema d'indicadors i re-

gistres sobre prevenció de riscos, amb un registre obligatori i públic de delegats i delegades de prevenció, també un registre públic d'empreses condemnades per delictes o infraccions.

Té un altre apartat on proposem modificar l'informe d'accidents de treball perquè aquest informe en aquests moments no dona prou informació sobre les causes de la sinistralitat, i, per tant, que es permeti després abordar l'eliminació d'aquestes causes.

En aquest mateix apartat demanem la creació de l'Institut Català de la Seguretat i la Salut en el Treball, cosa que també ve demanda pels agents socials i econòmics.

Hi ha un altre bloc on demanem una sèrie de mesures per fer front als problemes estructurals del mercat laboral; problemes que són: d'una banda, la disminució de la temporalitat en els contractes, font de precarietat; mesures de control de la subcontractació, no es pot admetre una subcontractació en cadena que acaba arribant a petites empreses escanyades que difícilment poden tenir un bon nivell de seguretat i salut laboral en la seva pròpia empresa; i també una sèrie de propostes d'extinció i de persecució del treball irregular, treball irregular els accidents del qual òbviament no surten a les estadístiques, però existeixen.

Un altre bloc, per part d'Esquerra Republicana, del Grup d'Esquerra Republicana, són mesures relatives a la vigilància i a la inspecció. En aquest sentit demanem la creació de la Inspecció Tècnica de Seguretat i Salut que integri diversos organismes que tenen a veure amb aquesta qüestió; reclamem obertament el traspàs, una vegada més –no passa res, una vegada més–, el traspàs de les competències i recursos en matèria d'inspecció del treball i seguretat social –sense una autoritat única, no es pot abordar bé la inspecció laboral, ho diem ahir–, i també demanem la duplicació dels tècnics destinats a aquesta funció.

Demanem que hi hagi mesures judicials i policials que aprofitin els recursos humans que tenim en la policia nacional, la policia nacional catalana, Mossos d'Esquadra, i la policia local per tal de perseguir les infraccions que es produeixen sobretot en l'àmbit del transport de mercaderies i en l'àmbit de la construcció d'obres públiques.

I demanem que es creï en el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya una fiscalia especialitzada en delictes contra la seguretat i la salut laboral. Proposem una sèrie de plans d'inspecció i intervenció.

I en el següent bloc presentem una bateria de propostes destinades a impulsar la prevenció, a formar, a sensibilitzar i a controlar aquelles entitats que es dediquen a la prevenció. Concretament proposem adoptar l'estàndard internacional OSHAS 18001 com a certificació d'avaluació dels sistemes de salut ocupacional i seguretat, que és l'estàndard europeu.

Demanem que la Generalitat impulsi, lideri que a les negociacions col·lectives a Catalunya s'incorporin elements de salut i seguretat laboral, i en aquest sentit, doncs, crear meses, taules sectorials de seguretat i prevenció laboral d'àmbit català que superin el marc provincial d'alguns convenis o que facin baixar a escala

catalana el marc estatal d'uns altres convenis en temes de seguretat i salut laboral.

Es demana que hi hagi una iniciativa per controlar –vostès en tenen competències– l'activitat de vehicles dedicats al transport de mercaderies que no estan obligats a utilitzar el tacògraf –estem parlant bàsicament de furgonetes.

I pel que fa a l'aspecte de formació es demana la incorporació curricular dels aspectes de seguretat i salut laboral d'una forma transversal, no només en assignatures optatives o complementàries, sinó com a filosofia de fons que s'ha de practicar en el conjunt d'assignatures, des de la primària fins als ensenyaments professionals o tècnics.

Proposem, entre d'altres coses, la creació d'una fundació catalana de prevenció de riscos laborals. I amb relació als serveis de prevenció, diem que es prenguin iniciatives –si cal, davant del Govern de l'Estat– per modificar el paper de les mútues que barregen funcions de prevenció i d'entitat col·laboradora de la Seguretat Social.

Hi ha un altre element que vam anunciar ahir, que el posem sobre la taula, és la necessitat d'homogeneïtzar els condicionants que tenen les empreses que es dediquen a prevenció, la diferència que hi ha entre les radicades a Catalunya, amb uns requisits, i aquelles que vénen radicades de fora, que tenen menys requisits i fan competència deslleial aquí. Per tant, o les altres són obligades a tenir els mateixos requisits que aquí o els requisits que es demanen aquí s'han d'homologar als altres.

Finalment, es fa una sèrie de propostes sobre el tema d'unitats de salut laboral i de creació de centres de referència de la patologia laboral.

I, per acabar, l'últim bloc té a veure amb l'aplicació de l'Administració en les seves pròpies dependències de la Llei de prevenció de riscos laborals, en l'Administració, que no compleix; ho denunciàvem ahir.

En resum, doncs, una bateria de propostes que intenten fer front als problemes estructurals de la seguretat i salut laboral, basats en la precarietat de l'ocupació, temporalitat, subcontractació i irregularitat, i per millorar l'acció dels serveis de la Generalitat i recuperar competències per tal d'establir l'Administració única.

Amb relació a les propostes d'altres grups, votarem a favor de totes les propostes presentades pels grups Socialistes i Iniciativa que són propostes concretes, amb terminis o quantificades, i quatre de les propostes del Partit Popular que també són amb terminis i quantificades.

La nostra opinió sobre una transacció que s'ha posat sobre la taula: no ens satisfà, en principi, perquè es pot entendre que s'amaga o s'evita que aquest Parlament es pronunciï amb una sèrie de mesures que ha de tenir i tirar endavant el Govern i es trasllada aquesta qüestió a un debat amb els sindicats. Això és normal, i ja hauria d'estar passant, que Govern i sindicats pactessin. Però un govern ha de governar i tenir criteri, i aquest Parlament avui ha de marcar criteri al Govern. Vostès aquí volen fer una mica de Houdini, escapar-se de les

cadenes, evitar aquí barrar el pas a moltes mesures concretes, i dir: «No, això ja ho pactarem a fora.»

Un govern en minoria, sense criteri, que no deixa que aquest Parlament es pronunciï sobre com ha de gestionar qüestions de seguretat i salut laboral, pretén que li donem un xec en blanc sense cap criteri marcat des d'aquest Parlament perquè vostè negociï amb els sindicats allò que ha sigut incapaç d'acceptar aquí en transacció. D'entrada, no ens sembla gaire bé. Al llarg..., volem sentir tots els grups; al llarg del debat veurem si la nostra posició avança en una línia o en una altra. D'entrada, creiem que no és bo que una democràcia de ciutadans no exerceixi totes les seves funcions parlamentàries i delegui a aspectes de negociació –legítima– corporativa qüestions que han de sortir d'aquest Parlament.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. En nom d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Lluís López Bulla.

El Sr. López Bulla

Moltes gràcies. Senyores diputades i senyors diputats, jo crec que encara em deu el senyor conseller, el senyor Franco, una excusa, una excusa que li demano formalment, quan ahir, doncs, deia que els grups de l'oposició –i dintre d'això, per definició, s'inclou el meu Grup, Iniciativa per Catalunya Verds– no havíem presentat durant l'any 2000 i 2001 cap iniciativa parlamentària relativa a aquest important assumpte que nosaltres definim com salut pública al centre de treball.

I li deia: «Estimat conseller, nosaltres hem fet el següent: proposicions no de llei i de llei en defensa de la lluita contra l'amiant, condicions de vida a les indústries químiques, fumigacions als hospitals, pizzers; meses de la salut a les indústries extractives; centre d'investigació de salut; lleis d'acompanyament dels pressupostos de la Generalitat, i la petició d'aquest Ple monogràfic.»

Vull dir, això és un currículum important per recordar a la desmemoriada imaginació del conseller Franco que no tenia pas raó, que va..., no diria pas mentir, perquè és una expressió molt forta, i segurament involuntària per part d'ell, però no es va apropar a la veritat del que són les coses. De manera que jo encara espero *formalment* una rectificació i unes excuses, perquè, de moment, ni ha pujat aquí a explicar-ho, ni ho ha dit al meu Grup en privat.

Amb aquesta biografia, amb aquest currículum, que podem compartir, que compartim amb els diversos grups parlamentaris, nosaltres portem aquí les nostres resolucions. Que ja vam explicar ahir que tenen dues cares: una, el que podríem dir la volada estratègica,

amb les novacions legislatives per combinar i establir un vincle positiu entre flexibilitat entesa com a propiciadora de bona vida i d'experiències i d'autonomia i mecanismes de protecció, i, la segona, que és un paquet de mesures immediates; les primeres, òbviament, són de llarga volada, de llarg recorregut, però que podríem començar ara, i les segones són per ara, per ara mateix. Moltes d'elles no cal que les digui, però, per nosaltres, una d'aquestes important, no definitiva, és aquest cos de mediadors de salut.

Entrant ja en el que és el centre orgànic del que estem discutint, vull felicitar-me d'un plantejament a què a corre-cuita i finalment hem arribat. Es tracta d'una transaccional entre nosaltres, Iniciativa per Catalunya Verds, Convergència i Unió i el Partit Popular, que és el centre del que nosaltres vam defensar ahir amb molt d'èmfasi: la necessitat d'un pacte tripartit Administració, sindicats i emprenedors, el Foment, que històricament sempre s'ha mostrat no diria renitent, sinó contrari a aquestes històries. I que aquesta transaccional... –que ja li portaran, senyor president; me l'he deixat allà amb l'eufòria i el content que estic amb això–, dels següents continguts: primer, formació, promoció de la cultura preventiva, subcontractació, la temporalitat, les grans obres de la construcció, protocols, etcètera, etcètera, i el finançament, òbviament, el finançament, que ho han de dilucidar i pactar l'autonomia de les parts en funció d'allò que acordin i que aquí no es podia fer, òbviament.

No estem plantejant un acord corporatiu, estem plantejant un acord que serà font de dret, perquè la negociació col·lectiva i aquests acords, inspirats en funció de l'article 81 del text refós de l'Estatut dels treballadors, i qualsevol negociació col·lectiva són font de dret. Això vol dir que ens ajudaran en la nostra important tasca parlamentària. I no vull pas menysvalorar el gran paper que han fet el senyor Millo i la senyora Sánchez-Camacho; sí que vull ostentar que aquest acord, aquesta transaccional té una paternitat i una maternitat, que és del meu Grup, Iniciativa per Catalunya Verds. I jo em dirigeixo als grups de l'oposició dient «això és una operació reformadora de gran volada», perquè estem no pas externalitzant, no pas endossant al sindicalisme confederal i als agents econòmics la nostra tasca, nosaltres estem plantejant coses, estem dient «volem compartir amb vostès un paradigma, perquè el que vostès facin serà també font de dret, com el juslaboralisme ho ha dit sempre»; de manera que jo estic molt content.

Votarem, nosaltres, la número 2, del Partit Popular, quan diu que «és necessari fer una enquesta per a les...» Senyora Sánchez-Camacho, ho farem amb molt de gust, perquè és votar-nos a nosaltres mateixos. Per què dic això? Perquè vostè sap que quan vam discutir el Pla d'estadística del 2000 al 2004 nosaltres vam fer una esmena, un afegit a aquell Pla d'estadística, amb un text molt similar, jo diria un germà clònic del que vostè ha plantejat. No dic que vostè ho hagi imitat, dic que nosaltres vam plantejar això, i em felicito.

La 7 del Partit Popular parla del Registre, i nosaltres la votarem, tot i que nosaltres –que defensarem la nostra també– havíem plantejat una qüestió més innovadora, i és que en aquest Registre hi hagués també, diríem, una

informació de la despesa que provoca l'externalització als sistemes públics de protecció social. I la 13, òbviament, «enfortir la Inspecció de Treball», etcètera, etcètera.

La resta del Partit Popular..., votarem, no en pla antagonista, sinó d'abstenció, entesa que les nostres les considerem millors.

I en referència a Convergència i Unió, doncs, ja ho he dit: ens felicitem de l'acord que hem portat, i la resta..., doncs, també en aquest sentit pensem que les nostres són més eixerides, més importants.

De totes formes, vull plantejar que la discussió que nosaltres hem fet, per un servidor no significa encara un canvi orgànic perquè la sinistralitat i les malalties socioprofessionals vagin remetent. No subestimo el que hem fet, i sobretot no subestimo les resolucions que votarem, però jo crec que mentre no hi hagi una discussió a fons que sigui capaç d'establir l'elenc, el quadern entre flexibilitat, entesa com a patologia social, entesa com el món del sofriment, entesa com el govern discrecional i autoritari, per part de la contrapart, i no com a element de codeterminació..., jo crec que no sortirem d'aquesta situació.

Vull significar, també, un tímid avanç per part del conseller, quan deia: «Hem establert el vincle entre precarització i sinistralitat.» Sí, conseller, em sembla molt bé, però no veig que les propostes de Convergència i Unió..., ni vaig veure ahir al seu discurs, un plantejament que sigui coherent amb aquesta definició. És com si vostè digués: «Doncs, hem "elencat" la pandèmia, hem descobert quines són les malalties, però receptem oli de ricí o aspirines.» Vull dir, això no quadra, és un plantejament asimètric, és un plantejament, diríem, molt limitat, que deixarà, malauradament, les coses..., no vull ser catastrofista, però no invertiran la tendència en un món on la sinistralitat i les malalties socioprofessionals és el nou fantasma que recorre Europa; el que passa és que nosaltres òbviament hem de partir de les nostres consideracions.

Del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, votarem amb molta alegria totes les seves mocions.

I d'Esquerra Republicana, també; el que passa és que, per raons que *a posteriori* donarem, perquè ens agrada escoltar les explicacions que donin els altres grups, demanarem votació separada de la número 2. I, després, amb tota l'autoritat del catalanisme polític i tota l'autoritat del pedigrí individual i col·lectiu del meu Grup, explicarem per què nosaltres farem el que farem quan arribi la petició del nostre vot de la número 2.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Rañé.

El Sr. Rañé i Blasco

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, i per resoldre en primera instància els

temes d'intendència, li demanaria que a l'hora de sotmetre a votació les nostres propostes es considerés que el punt 3.g, on diu «el trimestre del 2003» es consideri que hi diu «el semestre del 2003», perquè és un tema, allò, d'intendència i, per tant, allò, com més aviat ho traguem de sobre, doncs, ja hem resolt el tema.

En tot cas, les nostres propostes següents de resolució –següents al debat que vam tenir ahir–, van en tres direccions, són tres només; una àmplia, amb bastants subpunts, però són tres. La primera, reprovar el Govern; la segona, que aquest Parlament faci una constatació que la subcontractació és un dels elements que produeix, que està en la base de l'increment de la sinistralitat, i que, en funció del fet que hi ha una iniciativa legislativa popular a Madrid, demanem que es prengui en consideració, i allà, que tenen capacitat de legislar també per a totes les empreses i per a tota la..., comencin a treballar en aquest sentit, per tant, demanar aquest tema. I, després, un seguit de propostes d'actuació.

La primera: reprovar el Govern. El debat d'ahir ens ratifica, encara més, en la necessitat de reprovar aquest Govern pel fracàs de la seva política de prevenció de riscos laborals. Reprovar un govern que, en lloc d'assumir les seves responsabilitats, atribueix els accidents laborals a les empreses, als treballadors, al Govern central; demana responsabilitats als partits polítics –em va faltar que li'n demanés a alguna ONG–, i sembla que aquest tema no vagi amb ell, o, si més no, que no ha d'assumir cap responsabilitat.

Un govern que davant d'una situació que ha produït en aquesta legislatura 423 morts, fins al mes de juliol, 4.230 accidents greus, 479.790 accidents lleus, durant aquesta legislatura, bàsicament, i que ha declarat que reduir la sinistralitat era una prioritat, i resulta que la sinistralitat laboral puja, sembla lògic que aquest govern sigui reprovat. Un govern que en lloc d'intentar plantejar un debat i unes respostes als plantejaments dels diferents grups on analitzem, veiem i plantegem elements, es dedica a comptar, i a comptar malament –i a comptar malament–, les iniciatives de l'oposició. Un govern que té un conseller de Treball que no diu la veritat o està mal informat –que no diu la veritat o està mal informat– sobre les iniciatives de l'oposició, o bé té un concepte estret de la sinistralitat laboral.

Perquè quan es parla dels problemes que produeixen determinats elements químics de fumigació i es porta a una interpel·lació, s'està o no discutint de sinistralitat laboral? Quan es parla de la repercussió de gènere sobre les dones i de l'activitat laboral, s'està o no parlant de sinistralitat laboral? Quan es parla d'assajament moral en el lloc de treball, s'està o no parlant de sinistralitat laboral? O només són les preguntes que fa un diputat a un conseller? No és l'acció de tot un grup? Amaga la veritat, o s'equivoca, o està mal informat. Ja li va passar quan va dir que en no sé quin debat no havíem dit res, i va haver de rectificar. Un govern que es dedica més a mirar el que fa l'oposició en lloc d'intentar resoldre els problemes mereix una reprovació claríssima, perquè l'únic que està intentant fer és fugir d'estudi.

El segon punt: canviar la legislació. La Unió General de Treballadors ha plantejat una iniciativa legislativa popu-

lar recolzada amb milers i milers d'assignatures; una iniciativa legislativa popular que està en la direcció d'afavorir l'estabilitat i la seguretat en l'ocupació que està a punt de tramitar-se. I considerem que aquest Parlament, que ha constatat que la subcontractació i la precarietat laboral –la subcontractació en cadena i la precarietat laboral– són elements que van en contra de la seguretat laboral..., requereix, per tant, que allà que hi ha ja una iniciativa, s'entri a debatre, la prengui en consideració, i allà en el Congrés dels Diputats també puguem fer-ho, plantejar aquests elements.

Per tant, el que diem és, amb tota claredat: constatem que l'excés de temporalitat i la precarietat en la contractació i la subcontractació són elements a recórrer-hi, i que amb aquesta iniciativa legislativa popular que ha plantejat la Unió General de Treballadors al Congrés dels Diputats es pot obrir un procés de debat que acceleri molt més els terminis i, per tant, en aquest tema convé no perdre temps.

Propostes. Miri, vostès possiblement, o alguns de vostès, votaran en contra de la nostra primera proposta. Els faig avinent que entraran en contradicció amb allò que van votar el 18 de març del 2002. La nostra primera proposta és estendre al 2003 el que aquest Parlament va aprovar per unanimitat el 18 de març del 2002, a proposta nostra; es va incloure com a transacció en una moció subsegüent a la interpel·lació del Partit Popular. I vostès avui ho votaran en contra, votaran en contra de fixar objectius, de fer un pla de xoc, de fixar les directrius i de comprometre's. Votaran en contra d'una actuació on el Parlament dóna un mandat al Govern i li deixa la capacitat d'organitzar-se el seu treball; li diu: «Escolti, el Parlament li encomana que faci això i vostè organitzi's com vulgui», que és el que li correspon a un parlament: fixar uns objectius i les directrius per concretar amb les responsabilitats, amb els temps i amb els objectius que ha d'aconseguir per poder-los avaluar. Votaran en contra d'incrementar fins a 6 milions d'euros els recursos públics, passar dels 2,6 que tenim a 6 milions.

Possiblement també s'hi oposaran, a destinar 5 milions d'euros –van dir que fins ara en tenien gastats 3– aquest any, de formació, i 10 milions d'euros l'any que ve, de formació continuada..., destinar-los a formació per a la seguretat en el treball. I és molt probable que donin suport a la idea que en el curs 2003-2004 puguin haver-hi estudis mitjans i superiors destinats a formar en grau mitjà i superior en la prevenció de riscos laborals.

Hem volgut, amb les nostres propostes, que amb una llei tan propera, amb una llei catalana tan propera –dic catalana, perquè la farà aquest Parlament–, tan propera com la Llei d'acompanyament dels pressupostos, puguem incloure mesures de caràcter social, mesures adreçades a evitar la subcontractació en cadena dintre de l'àmbit públic i, també, mesures destinades a afavorir l'existència de delegats territorials de prevenció, de seguretat i higiene en el treball, a Catalunya, amb una llei catalana que és possible fer-ho ja. I acabar-ho el 31 de desembre d'aquest any i tenir-ho en funcionament l'1 de gener.

I hem plantejat, també, que es revisin, fins al primer semestre, aquelles entitats acreditades que fan serveis

de prevenció, per treure les que ho fan malament i potenciar aquelles que ho fan bé; que s'incrementi en sis el número d'unitats laborals, d'unitats de salut laboral que depenen del Departament de Sanitat i Seguretat Social, i que es doti amb més contingut les que hi ha, i també, que es doti amb més recursos els centres de seguretat i condicions de salut en el treball perquè puguin fer aquelles tasques tècniques d'anàlisi, d'estudi, de suport a la inspecció per poder afrontar els temes.

Nosaltres votarem a favor de totes aquelles iniciatives, de totes aquelles propostes que estiguin adreçades a combatre la sinistralitat amb terminis i/o recursos. Ho farem independentment del grup que ho planteja. En aquest tema no ens mou cap partidisme, cosa que no podem dir de la resta, que rebutjaran les nostres propostes, senzillament, perquè les plantejarem nosaltres. Ens mou, en aquest tema, la responsabilitat d'oferir a la societat catalana un conjunt d'actuacions que serveixin per disminuir la sinistralitat i que facin, que obliguin el Govern a fer-ne actuacions eficaces. En tot cas, si no rectifiquen, realment, rebutjaran propostes, no perquè siguin dolentes, sinó, senzillament, perquè les planteja un grup. Després no vinguin a dir que algú intenta fer partidisme en aquest tema, perquè l'únic partidisme és el d'aquell que rebutja un plantejament, senzillament perquè ho fa l'oposició. I no donarem suport a propostes que no contemplin els objectius.

Amb relació a aquesta transaccional d'última hora que s'ha anunciat, que el que fa és ampliar una proposta d'Iniciativa per Catalunya Verds, donant-li alguns dels continguts, nosaltres manifestem que aquesta és una transacció que hi donarem suport; hi donarem suport perquè havíem plantejat, des de bon principi, que les iniciatives d'Iniciativa per Catalunya Verds i d'Esquerra Republicana les votaríem i que també votarem la 2, la 4, la 7 i la 13, del Partit Popular.

Res més i moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula, ara, la il·lustre diputada, la senyora Alícia Sánchez-Camacho.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats, senyor conseller, el Grup Parlamentari Popular presenta, en aquesta cloenda del debat monogràfic de sinistralitat laboral, tot un seguit de propostes, propostes que entenem que vénen a millorar la gestió que fins ara ha estat fent el Govern. I li ho diem per les següents raons, senyor conseller: Nosaltres varem afirmar ahir que la sinistralitat laboral és un problema greu; és un problema que està patint la societat catalana, les famílies catalanes; és un problema, en el qual en dos eixos de la seva competència, que són l'assessorament tècnic, l'estudi i, també, la promoció i la sensibilització de la cultura de la prevenció, el Grup Parlamentari Popular donava un suspens al Govern. Per això, nosaltres entenem que amb les propostes que avui el Grup presenta es pot millorar aquesta acció de govern.

El Grup Popular ha presentat, com a primera proposta, un pla d'acció, un pla d'acció en matèria de seguretat i salut laboral, atenent especialment l'accidentalitat greu i amb resultat de mort, i ho fem en funció de les recomanacions que fa el Consell de Treball Econòmic i Social, perquè sabem que el Consell està treballant en aquesta línia, que s'estan realitzant recomanacions, i creiem que aquest pla d'acció immediata hauria de realitzar-se en funció d'aquestes recomanacions.

Però, a més, plantejarem un seguit de propostes d'estudi, d'assessorament—la segona, molt important. Presentem, per primera vegada, la realització d'una enquesta de les condicions de seguretat i salut laboral amb una periodicitat anual en la seva avaluació. Per què ho fem això? Doncs, perquè considerem que a Catalunya hem de tindre la informació sobre tot el que succeeix en matèria de sinistralitat i salut, preguntant als treballadors, amb un abast molt més ampli que l'enquesta nacional que es fa a nivell estatal.

En tercer lloc, demanem la realització d'un estudi; un estudi, senyor conseller, que ahir li diem que, malgrat que el Govern estava fent un estudi de les morts, des de l'any 99, en accidents de treball, nosaltres entenem que havia de ser molt més profund, perquè havia d'abastar tres factors importants. En primer lloc, la relació entre la contractació temporal i l'accidentalitat laboral. Hem parlat, tots els grups, ahir i avui, que la relació dels contractes temporals produeix molts més accidents—com vostè molt bé va recollir—del 152% d'índex d'incidència. Però el Grup Popular vol conèixer si aquesta temporalitat..., quin tipus d'accidents produeix: lleus, greus, mortals, amb quina incidència es fa. Necessitem tenir aquesta informació, i creiem que aquest estudi ha d'abastar aquest factor. En segon lloc, l'estudi ha de considerar la subcontractació. Nosaltres compartim amb el Govern i amb altres grups que la subcontractació laboral és necessària, és necessària en alguns aspectes, però, en canvi, la subcontractació en cadena és perjudicial per al sistema. I en tercer lloc, senyor conseller, el Grup Popular li va demanar que inclogués en aquest estudi els nous riscos psicosocials, l'estudi de la salut laboral.

Vostè va recordar en la seva compareixença, tant realitzada en la Comissió de Política Social com en el plenari, que es produeixen accidents laborals per causes naturals. Nosaltres, el Grup Parlamentari, vol conèixer l'abast, la incidència de la salut laboral en aquestes morts i en aquestes malalties professionals. Però, a més, anem més enllà i li demanem el que creiem que és un pla ambiciós: un pla de formació professional continuada. Reconeixem el que el Govern ha estat fent, com no havia de ser d'una altra manera, perquè havia de fer-ho així, que ha estat fent actuacions en la formació professional reglada, en la formació professional ocupacional i, també, en l'ensenyament obligatori. Però, entenem que la formació més eficaç—i recordin, senyors diputats i senyores diputades, que el Partit Popular va parlar de política de prevenció eficaç—és la formació dels treballadors, dels que estan a l'obra, dels que estan treballant en els seus centres de treball. Per això, demanem que amb càrrec a la formació professional, a la partida de pressupost de formació professional de reciclatge, amb una quantia mínima de 6 milions

d'euros, es faci i es presenti pel Govern un primer pla de formació continuada.

En cinquè lloc, vàrem presentar una proposta de col·laboració del que ha de ser l'actuació en la detecció dels riscos, tant per part de la Guàrdia Urbana com per part dels Mossos d'Esquadra. Nosaltres diem i demanem al Govern que s'insti, amb les entitats municipalistes, a dur a terme aquests acords, per tal que la policia municipal i els Mossos d'Esquadra puguin col·laborar en la detecció dels riscos, sobretot en l'àmbit de la construcció i en el del transport. A més, afegim que es realitzi un pla d'actuació, de coordinació amb la Fiscalia. I li demanem un altre aspecte, que el nostre Grup considera que serà decisiu a l'hora d'estudiar les causes de la sinistralitat laboral i que ajudarà en la programació de l'activitat de Govern, i és la realització d'un registre públic, en el qual hi constin els delegats i delegades de prevenció, els comitès i, sobretot, el més important, aquelles empreses que incompleixen la normativa de sinistralitat laboral de forma reiterada.

També el Partit Popular va dir que estem parlant de petites i mitjanes empreses. La xarxa de les empreses a Catalunya ha d'anar adreçada a impulsar una veritable política de prevenció en la petita i mitjana empresa. Per això, el Grup Parlamentari Popular vol que el Govern estableixi un acord amb els agents socials, per tal de fomentar i impulsar les polítiques de prevenció, sobretot, senyor conseller –amb la seva atenció–, sobretot, senyor conseller, adreçant la informació, la formació i una bona programació de la política preventiva a aquelles petites i mitjanes empreses que no tenen recursos per a fer-ho. I nosaltres li diem que, amb tot allò que recapta el Govern de la Generalitat, amb sancions que es posen a les empreses, ho destinin a aquestes petites i mitjanes empreses.

Una de les crítiques que també va plantejar el Partit Popular va ser el que nosaltres consideràvem una insuficient política de divulgació, una insuficient política, en la qual les campanyes de sensibilització que s'havien fet per part del Govern havien estat insuficients, havien estat ineficaces. Nosaltres tornem a reiterar que el Govern planifiqui millor unes campanyes divulgatives, unes campanyes explicatives en tots el mitjans, però, especialment, en els mitjans audiovisuals públics i, sobretot, també, en la ràdio pública catalana.

S'ha parlat, per part d'altres grups, tant ahir com avui, de la necessitat d'una llei catalana de la prevenció dels riscos laborals. Recordar que la Llei 31/95 és una normativa, en la qual el que es recull és la transposició de la normativa comunitària –estem parlant que la prevenció dels riscos és normativa europea–, com a tal, nosaltres entenem que en tots aquells aspectes que pugui ser necessària una regulació per part d'aquest Parlament, en primer lloc, s'haurà de fer en una comissió d'estudi, en què es valori la viabilitat de la llei catalana de la prevenció dels riscos laborals. Com no podia ser d'una altra manera, i a més, ho hem fet, perquè hi hem incorporat una partida de 6 milions per al programa de formació continuada, nosaltres demanem que se segueixin incrementant els pressupostos de la Generalitat en matèria de prevenció dels riscos laborals.

I la darrera proposta de resolució que presenta el Partit Popular és, com li vam avançar, de finalitzar les negociacions amb el Govern de l'Estat per tal d'incrementar el nombre d'inspectors de treball i seguretat social, que nosaltres entenem que estaven per sota del creixement vegetatiu a Catalunya, amb relació a altres comunitats autònomes, i que ara amb aquest acord substancial a què s'ha arribat amb el Govern, a Madrid, podrem tindre un major nombre d'inspectors que treballin en la lluita per a la prevenció dels riscos laborals.

Permetin, senyories, que reconegui, com molt bé ha dit el diputat d'Iniciativa, la paternitat i la maternitat del que entenem que és una transacció extraordinàriament positiva. I veiem que els grups de l'oposició, en aquest cas, han redreçat la seva actitud i han valorat positivament el que ha de ser un acord amb els interlocutors socials per la política de prevenció. Nosaltres entenem que aquesta proposta és una proposta en la qual aquest acord tripartit, sindicats, empresaris i Govern, farà donar molta més alçada a la política de prevenció, com molt bé ha dit l'illustre diputat.

Respecte a la resta de grups parlamentaris, dir a la Mesa que nosaltres hem adreçat ja la nostra votació, però només anomenar que, del Grup de Convergència i Unió, votariem totes les propostes plantejades, excepte l'inici de la número 4, en allò que fa referència a la independència del traspàs del cos d'inspectors. Respecte al PSC, nosaltres votarem en la resolució 3, apartats *d*, *g* i *i*; Iniciativa, la proposta 4.a, i d'Esquerra Republicana, la proposta 6.2.a, 6.3.d i e i l'apartat 7.1.d.

Entenem, senyores i senyors diputats, que amb el que avui estem fent en aquesta cambra iniciem el que també en podríem dir una segona etapa per part del Govern i d'aquesta cambra en la lluita contra la prevenció de riscos laborals per assolir allò que tots volem, tant de bo!, l'objectiu de zero accidents.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. En nom de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Enric Millo.

El Sr. Millo i Rocher

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, avui el director de l'Agència Europea per a la Seguretat i la Salut en el Treball feia unes declaracions a la televisió, en les quals, per a satisfacció nostra, es pronunciava a favor, precisament, de les tesis que, ahir, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió –recolzant el discurs que en el seu moment el conseller de Treball havia fet– deia, que allò que era més important de cara el futur, en aquesta matèria, era la prevenció en el tema dels accidents laborals –la cultura preventiva–, i, sobretot, anunciava que més enllà de les responsabilitats dels treballadors i els empresaris –que, òbviament, hi són–, allò que realment marcarà el gran canvi en el futur és l'entrada, també, d'aquesta cultura en les escoles, des dels més petits fins als més grans, des de l'educació primària fins als mateixos treballadors.

Bé, nosaltres, en consonància amb aquests principis, tal com es va expressar el dia d'ahir, hem presentat tot un seguit de propostes de resolució que tots vostès han pogut, ja, llegir. M'agradaria, però, poder-ne remarcar tan sols alguna. Per exemple, aquella en què parlem que en el marc d'aquesta comissió d'estudi, que en aquest Parlament tindrà lloc, per parlar sobre la seguretat i la salut laboral, es pugui treballar també sobre la conveniència d'una llei catalana de prevenció de riscos laborals, es parli i es treballi sobre la subcontractació, els mètodes d'organització del treball, el desenvolupament de l'article 24 de la Llei de prevenció de riscos laborals, etcètera.

Vull també remarcar una de les nostres proposicions, concretament la que parla d'elaborar un pla integral de formació de riscos laborals a Catalunya, que permeti integrar continguts transversals d'aquesta matèria a tots els nivells educatius, des de l'ensenyament primari, com deia al començament, fins a l'edat adulta en l'àmbit propi del treball.

També, òbviament, que es conclogui, que es culmini amb èxit aquesta negociació sobre el traspàs..., perdó, sobre l'increment de les plantilles de la Inspecció de Treball que operen a Catalunya, òbviament sense deixar de continuar reclamant el traspàs del cos d'inspectors..., que per cert, hem vist que altres grups parlamentaris també plantegen aquesta qüestió i, òbviament, nosaltres hi donarem suport. I així, tota la resta de proposicions que ha presentat el nostre Grup Parlamentari, que estan en la línia, com deia, del que ja vam anunciar en la nostra intervenció d'ahir.

Vull remarcar, també, que en les propostes del Grup Popular hi ha una coincidència important amb diverses d'elles, especialment en les que fan referència a un pla d'acció en matèria de seguretat i salut laboral, en base a les recomanacions que en el seu moment emetrà el Consell de Treball Econòmic i Social, que, com saben, el mateix Govern..., impulsa aquesta negociació en l'àmbit del Consell.

També el que fa referència al pla de formació continuada, que, al nostre entendre..., tindrà un gran avantatge el fet que es produeixin aquests traspàsos de fons, provinents, precisament, de la formació contínua, i, com deia al començament, la culminació de les negociacions per tal de transferir..., per incrementar les plantilles d'inspecció i transferir-ne –concretament, després, a Catalunya– les seves competències.

Bé. Al nostre entendre, però, en el dia d'avui, senyores i senyors diputats, en la presentació d'aquestes proposicions de llei hi ha hagut un element, al nostre entendre, que val la pena remarcar especialment –d'una manera especial–, i és el fet que, finalment, ha quedat demostrada –com dèiem ahir en la nostra intervenció– quina era la voluntat real –la voluntat política real– de cadascun dels grups parlamentaris a l'hora d'afrontar, a l'inici, al començament, aquest debat monogràfic sobre la sinistralitat laboral.

Nosaltres, avui, hem fet un esforç important, perquè ens semblava que era realment necessari que en un tema tan important com aquest, tan fonamental, hi hagués un gran acord polític d'aquesta cambra per tal de

poder avançar –en un tema com aquest– en l'àmbit de la negociació i en l'àmbit d'un gran acord social.

Bé, quina ha estat la realitat? I crec que val la pena deixar-la clara. Aquest matí, la nostra voluntat ha quedat patent a l'hora d'oferir a tots els grups parlamentaris aquest gran acord. El nostre oferiment és un oferiment que parteix, precisament, de la voluntat política que en un tema com aquest hi hagi acord important –no sols polític, sinó social–, i plantejàvem la possibilitat d'engagar un procés de negociació amb els agents socials per tal que abans de finalitzar aquest any això pugui estar ja funcionant, en marxa, i amb unes finalitats molt concretes. I alhora, fixar l'agenda d'aquesta negociació, amb relació a la formació, la promoció de la cultura preventiva, la subcontractació, la temporalitat, les grans obres de construcció, els protocols i codis d'actuació tècnica, els mètodes orientatius d'avaluació de riscos i el finançament.

Quina ha estat l'actitud que hem trobat en la resta de grups? Quina ha estat, l'actitud? Abans en parlàvem; ahir en parlàvem. Aquí hi ha hagut grups parlamentaris que venien amb una actitud positiva i constructiva, i altres que venien amb una primera proposta molt clara: reprovaçió del Govern. Amb una clara actitud i voluntat de no avançar, de no anar per un camí de consens, de no oferir re de positiu a la societat, sinó únicament i exclusivament, amb una voluntat clara de desgastar, d'erosionar.

Quin ha estat el resultat, finalment? Nosaltres hem aconseguit, juntament amb Iniciativa per Catalunya Verds i amb el Partit Popular, un acord en aquesta matèria. Però, en canvi, com a conseqüència d'algunes actituds partidistes... Precisament aquí, fa un moment, algú denunciava actituds partidistes d'altres. Però, qui demostrava realment tenir actituds partidistes? Els que deien que no podien entrar en aquest tipus d'acord.

Doncs bé, al contrari del que un altre diputat ha dit en aquesta cambra, fa molt poca estona, avui el Parlament sí que es pronuncia sobre aquest tema. Algú deia: «Això és una manera, és un subterfugi..., de fugir d'estudi per tal que aquest Parlament no es pronunciï». No, senyores i senyors diputats, aquest Parlament avui es pronuncia, i es pronuncia d'una manera clara, amb un gran acord polític, i demostra d'aquesta manera quina és la voluntat de tots i cadascun dels grups parlamentaris. Però amb una excepció, a més a més –amb una excepció molt clara–, que, inicialment, alguns grups parlamentaris ens havien comunicat que no s'afegien en aquest consens, que no s'afegien en aquest acord. I de fet, en l'entrada dels papers corresponents a aquesta transacció, a aquest gran acord polític, tots els grups parlamentaris no hi han volgut ser.

Bé, quina és la diferència, per tant, entre els que tenen realment una voluntat política clara d'avançar, amb propostes constructives i positives, i els que, en canvi, l'única voluntat que tenen és venir aquí a reprovar, a erosionar, a desgastar, sense voler realment arribar a acords. Quina és la diferència? Sembla que queda prou clara. (*Remor de veus.*)

Fa una estona, el diputat López Bulla deia que fa falta una discussió *a fons*. Sembla que ha utilitzat aquesta

paraula: una discussió *a fons* sobre aquestes matèries. Doncs bé, jo també em felicito, juntament amb ell –com feia abans–, per aquest acord que, juntament amb els treballs de la Comissió parlamentària, juntament amb els treballs que es fan a l'interior del Consell de Treball Econòmic i Social..., en tots aquests àmbits, aquest treball, aquesta discussió a fons es pot fer. Per tant, felicito també..., em felicito juntament amb vostè, que això sigui possible.

Avui, per tant, com he dit al començament, el Parlament parla sobre aquesta matèria. Es pronuncia amb un acord important, un acord que permet obrir una negociació en l'àmbit social, per tal que totes les accions que és necessari d'impulsar, però per les quals, o millor dit, per l'eficàcia de les quals és necessari que tots els agents implicats estiguin també dins d'aquest acord..., això avui serà possible, gràcies, precisament, al pronunciament d'aquest Parlament. Jo m'atreveria fins i tot a nomenar aquesta Resolució, la resolució d'aquest debat.

Hauria estat lamentable que no haguéssim pogut arribar a un acord d'aquestes característiques. I de fet, avui, encara en aquests moments seria possible, i jo crec que seria positiu –i nosaltres, això, ho valoraríem també positivament–, que finalment tots, tothom votés favorablement aquesta resolució. Alguns grups parlamentaris han anunciat que possiblement ho faran. Tant de bo ho fessin, tant de bo ho fessin. Nosaltres ho valoraríem molt positivament. Però, sobretot, ho valoraria molt positivament el país, perquè d'altra manera el país possiblement no ho entendrà. Si finalment hi ha una rectificació amb relació a aquest extrem, i aquests vots finalment hi són, benvinguts siguin, molt benvinguts siguin.

Alguns diuen que rectificar és de savis. Jo prefereixo dir que mai no és tard si és a fi de bé.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(Remor de veus.)

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. *(El Sr. Boada i Masoliver demana per parlar.)* Senyor Boada, em demana la paraula per...?

El Sr. Boada i Masoliver

Per al·lusions directes al Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, i amb relació a aquesta última transaccional. Un minut.

El president

Mig minut.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies. Senyor Millo, ha sigut excepcional la seva intervenció, en aquest sentit. La nostra aportació –i aquí, en aquest Parlament– és debatre fins al final, i nosaltres hem començat per aconseguir aquest acord amb aquesta transacció, que era molt important per als ciutadans d'aquest país. I durant el transcurs d'aquest debat, el

Grup Socialista ha canviat i ha dit aquí que estava a favor d'aquesta transacció, i potser...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Boada i Masoliver

...–acabo– la seva intervenció ara farà, potser, que el Grup Socialista, doncs, potser no voti favorablement, però no serà perquè no hi estigui d'acord...

El president

Senyor diputat, senyor diputat...

El Sr. Boada i Masoliver

...sinó per la seva intervenció. *(Forta remor de veus.)*

El president

Silenci, si us plau. Passem ara a la votació de les propostes de resolució *(persisteix la remor de veus)* d'acord amb l'ordre de presentació.

Prego a les senyores i als senyors diputats atenció, en el moment de les votacions.

Votem ara. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la proposta de votació número 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 60 vots a favor, 68 en contra i 5 abstencions.

A continuació, la votació dels números 6.2.a, 6.3.d, 6.3.e i 7.1.d.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

A continuació, els números 6.1.b, 6.1.c i 6.1.d.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 120 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

A continuació, la resta de les propostes de resolució d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar les propostes d'Iniciativa per Catalunya Verds. Primer, la proposta 4.a.

Comença la votació.

Aprovada per la unanimitat dels presents.

A continuació, la 4.b.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 121 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

A continuació, la resta de les propostes, a excepció de la número 2, que és la que suporta la transacció.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la votació de les propostes del Grup Socialista - Ciutadans pel Canvi.

La primera votació és de la 3.d, la 3.g –amb l'esmena tècnica de canviar «trimestre» per «semestre», senyor Rañé– i la 3.i.

Comença la votació.

Han estat aprovades per la unanimitat dels presents.

A continuació, la resta de les propostes de resolució.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, fem la votació de les propostes presentades pel Grup Popular.

La primera votació comprèn les resolucions números 2, 4, 7 i 13.

Comença la votació.

Han estat aprovades per la unanimitat dels presents.

A continuació, la resta de les propostes excepte la número 10, que ha estat retirada.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 68 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

Passem ara a la votació de les propostes presentades per Convergència i Unió.

Primer votarem les propostes números 1, 2, 3 i la número 4 des d'on diu «el Parlament de Catalunya insta» fins a «destinats a Catalunya», i, a més, les propostes 5, 6 i 7.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

A continuació, la resta de la proposta número 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 56 vots a favor, 12 en contra i 65 abstencions.

A continuació, la proposta transaccional entre la proposta número 2 del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds i els grups parlamentaris Popular i de Convergència i Unió.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 73 vots a favor, cap en contra i 60 abstencions.

Hi ha diverses peticions d'explicació de vot. Prego als senyors diputats que vulguin presentar explicació de vot que ho diguin. (*Veus de fons.*) Senyor Nadal, senyor López Bulla. Algú més? (*Pausa.*) Té la paraula el senyor Joaquim Nadal, pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Sí, senyor president. El nostre Grup havia cregut de bona fe que la transacció que havien subscrit Iniciativa per Catalunya, el Partit Popular i Convergència i Unió estava animada per una voluntat constructiva de fixar uns objectius, un calendari i unes propostes creïbles. No dubtem, en la nostra bona fe, del capteniment d'Iniciativa per Catalunya i el Partit Popular, però la intervenció del senyor Millo ha desmentit aquesta bona fe i per això hem rectificat el nostre vot i ens hem abstingut. Perquè la nostra rectificació sobre la rectificació inicial és transparent com una pantalla de televisió. (*Veus de fons.*) I no ens cal –no ens cal–, senyor president, no ens cal fer rectificacions vergonyants –vergonnyants– sense l'estampilla del Registre, a la Mesa, i per pressions d'altres partits, com ha fet Convergència i Unió amb un tema de la Inspecció de Treball.

Gràcies, senyor president.

(*Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

El president

Senyor López Bulla, en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds...

El Sr. López Bulla

Moltes gràcies. Nosaltres ens hem abstingut en la resolució número 2 d'Esquerra Republicana de Catalunya. Ho fem des d'una tradició forta del catalanisme polític i del rigor. Què pensem nosaltres en relació amb aquesta història? Pensem que la Llei de prevenció de riscos, fruit –com vaig dir ahir al senyor conseller– d'una lluita molt important del sindicalisme confederal del nostre país, i no pas com a resultat d'una directiva europea –encara que també hi comptava–, és la millor llei de prevenció de riscos de la Unió Europea. Una altra cosa són les condicions subjectives i objectives que han conduït a un increment de la sinistralitat al nostre país.

Què faria una llei catalana amb relació a això? Qui la elaboraria? Qui la gestionaria? Els empresaris han tingut sempre una actitud renitent. Per cert, els empresaris hi estan d'acord; cosa que, a mi, em fa sospitar que la volen amb un interès, òbviament, molt divers, els legítims interessos i nobles intencions d'Esquerra Republicana de Catalunya –que quedi clar. Però la tradició de l'empresariat català, malauradament, no és pas aquesta.

En definitiva, la intenció que jo sospito de l'empresariat català és desnaturalitzar aquesta fantàstica Llei de prevenció de riscos.

Però a més hi ha una altra història. Una part del sindicalisme català –i no pas irrellevant, el primer sindicat que, per cert, té a gala dir-se «sindicat de classe i nacional» des del seu segon congrés– mira aquesta Llei catalana amb una forta sospita, perquè sospita, amb raó, que les intencions, no pas les que preveuen Esquerra Republicana de Catalunya, serien, òbviament, amb una direcció adversa.

En definitiva, per aquestes raons, nosaltres, ens abstenim, tot i que nosaltres no tanquem cap porta, estem

oberts, dintre d'aquesta Comissió, que s'ha aprovat fa un moment, a discutir, a veure aquestes gestions. Però aquí el que cal és convèncer amb fets reals el sindicalisme confederal català que això podria ser –podria ser– important per al nostre país. Personalment crec que en aquestes condicions no ho seria, però això és una opció personal, fruit –ja dic– d'unes sospites, per cert, històricament ben fonamentades.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Huguet té la paraula.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. Per explicació d'un doble vot que sembla que realment és més..., té més a veure del que aparentment sembla. L'explicació del senyor Bulla amb relació a la Llei catalana de riscos laborals explica perfectament el perquè de la nostra abstenció en la transacció.

En definitiva, en aquests moments –lamentant-ho molt– no hi ha unanimitat en el món sindical català, amb relació a moltes qüestions. És lamentable que aquesta divisió arribi al Parlament, però un partit independent, que és amb qui nosaltres creiem que hem de tenir relacions, però independents, d'autonomia, sempre dels sindicats en relació amb els partits i dels partits als sindicats, fa que creguem, agafem i portem al Parlament allò que creguem oportú i més interessant de cada un dels sindicats i de tots els sindicats de Catalunya.

Per aquesta raó, nosaltres hem vist necessari desplegar la Llei de riscos laborals a Catalunya –i la llei la faria el Parlament, no els empresaris, senyor Bulla–, i en canvi no hem vist gens clar –i per això ens hem abstinut– que un Parlament que ha votat la majoria de resolucions en contra de les presentades per l'oposició –que són les que eren més concretes– doni un xec en blanc a un partit que està en minoria i que no té criteri, per negociar, amb els pocs mesos que queden, amb els sindicats coses que seran estratègiques en els propers anys i que, de fet, tocarà portar a terme per part d'un govern que segur que no serà l'actual.

Per tant, aquesta és l'explicació de vot.

El president

Moltes gràcies. Senyor Millo...

El Sr. Millo i Rocher

Bé, gràcies senyor president. No, tan sols, breument, per l'allusió personal que ha fet de la meua persona el portaveu del Grup Socialista. Miri, amb relació a la bona fe, no hi ha cap prova més clara de la nostra bona fe que el fet que la nostra proposta ha estat oferta a tots els grups parlamentaris –el seu inclòs, òbviament–, no només una vegada –una, dues, tres...–, insistentment fins al final, amb resposta negativa per part seva. Això és bona fe al nostre entendre.

I en segon lloc, per acabar, quan parla de transparència, no hi ha cap transparència més clara que arribar a

aquest hemicicle anunciant que no es vota una cosa, anunciar després que sí que es vota i acabar-la no votant. Això el que fa és retratar-los, posar-los en evidència, això molesta però resulta molt alligador.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments en una part de l'hemicicle.)

El president

Moltes gràcies. Senyores i senyors diputats, a veure, excepte Convergència i Unió que m'ha demanat la paraula per al·lusions, els altres grups ho han fet per explicació de vot, eh?, això ha anat així. *(Veus de fons.)* No, per explicació de vot. *(Veus de fons.)* No, és a dir, el que no convé ara és tornar a aixecar un segon debat sobre el tema, eh?, de debò, perquè ja està absolutament tot dat i debatut.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Bé, jo li dic per a què jo li ho demano i vostè fa el que cregui més convenient, si li sembla.

El president

Molt bé, digui'm per què m'ho demana, i quedi's i circumscriui's només amb això, perquè l'altra vegada m'ho va fer i, llavors, em va fer la intervenció que no corresponia. *(Rialles.)*

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Per al·lusions directes i contradiccions.

El president

Té un minut.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Senyor president, deixi'm dir que provo que l'argumentació del senyor Millo, respecte a la nostra transparència, no té cap fonament, si tenim en compte que la transacció es suportava, no en una oferta de Convergència i Unió, sinó en una oferta d'Iniciativa per Catalunya; i apropiat-se la iniciativa és un gest d'apropiació indeguda.

I parlant de riscos...

El president

Senyor Nadal...

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

I parlant de riscos –i acabo– la sortida del molt honorable president de la Generalitat d'aquest hemicicle és política d'alt risc. *(Remor de veus.)*

Gràcies, senyor president.

(Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.)

El president

Bé, tancarem aquest últim tram d'al·lusions, donant paraula, primer, al senyor Ramon Camp i, després, al

senyor López Bulla, per un minut cada un, i a partir d'aquí s'acabarà aquesta sessió.

El Sr. Camp i Batalla

Sí, senyor president. Perquè realment val la pena acabar-ho perquè crec que tothom s'ha pogut fer ja opinió suficient de com ha anat aquest tema. I certament, aquesta iniciativa que s'ha aprovat aquí, que el nostre Grup hi dona molt de valor, pel que implica de compromís polític, per al Grup i per al Govern, i aquí és on realment dona valor aquesta iniciativa, i per això posa més de manifest encara l'error dels grups que no han volgut sumar-s'hi, doncs, aquí recordar que, certament, es fa sobre la proposta número 2 del Grup d'Iniciativa, amb els cinquanta-sis vots que se sumen als cinc vots del Grup d'Iniciativa, més els dotze del Grup Popular.

Dic això perquè, realment, no n'hi ha prou només perquè una resolució s'aprovi a aquest Parlament amb la voluntat del Grup d'Iniciativa –en aquest cas ha estat el vehicle iniciador d'aquesta proposta–, sinó amb la suma de la resta de grups parlamentaris.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Camp i Batalla

Senyor president, crec que això deixa de sobres clar quina ha estat la voluntat dels grups i quina ha estat l'autoria i compromís polític de la mateixa Resolució.

El president

I per últim té la paraula el senyor Josep Lluís López Bulla.

El Sr. López Bulla

Realment se les tindrà, qui sigui, amb un servidor, si diu que la posició d'Esquerra Republicana de Catalunya, amb relació a això, es subalterna dels empresaris. Li diré amb molta fermesa que diu bestieses, perquè no és pas veritat. Els interessos d'Esquerra Republicana de Catalunya en aquest cas són legítims i no tenen res a veure amb els empresaris.

Però vull dir a continuació que nosaltres no estem rellogats en aquest cas al sindicalisme confederal català. Tenim una posició autònoma clara, i valenta, no com altres: valenta. I, amb relació a això, voldria dir que no és pas el sindicalisme el que està dividit: té matisos, té controvèrsies.

I acabo amb una condició: en aquesta part de les esquerres, en aquest debat, ens han unit més coses que en aquest pacte important que nosaltres hem fet amb aquests senyors, que no ho oblidí ningú, eh? No sigui que aquestes últimes picabaralles legítimes facin oblidar l'acord importantíssim que hem tingut aquí les esquerres, però tampoc cap minusvaloritzar l'acord que hem tingut amb ells.

Gràcies.

(Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.)

El president

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de sis de la tarda i quatre minuts.

S U B S C R I P C I O N S

EDICIÓ **I**MPRESA

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 1
Dilluns, 15 de gener de 1999

VI legislatura
Primer període

i també

DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 1
Dilluns, 15 de novembre de 1999

VI legislatura
Primer període

EDICIÓ EN **M**ICROFITXA

C O N D I C I O N S

La subscripció és anual. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de l'1 de gener de l'any en curs i el subscriptor rebrà totes les publicacions editades abans de la data de subscripció.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impressos o en microfitxa) començarà en rebre's la butlleta de subscripció degudament emplenada.

L'administració de les publicacions oficials del PARLAMENT pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

El pagament es farà exclusivament per mitjà de domiciliació bancària.

B U T L L E T A

Institució
 Nom Cognoms
 Carrer Núm.
 Població Codi postal
 NIF Telèfon Fax
 A/e

Desitjo subscriure'm al *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*
 Diari de Sessions del Parlament de Catalunya
 Butlletí Oficial i Diari de Sessions (subsc. conjunta) } Imprès
 Microfitxa

Prego que es carregui l'import de la subscripció al compte corrent:

..... de de 200 ...

Adreça de tramesa

Institució SIGNATURA
 Nom Cognoms
 Carrer Núm.
 Població Codi postal Telèfon

Producció i subscripcions

Departament d'Edicions del Parlament de Catalunya
 Parc de la Ciutadella, s/n • 08003 Barcelona

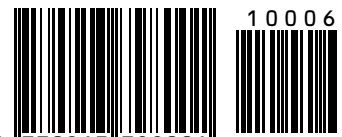
A/e: edicions@parlament-cat.es
 Tel. 933 046 635 • Fax 933 046 636

P R E U S

<i>Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya</i>		
Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa)	45,08 euros	
Número solt	1,35 euros	
<i>Diari de Sessions del Parlament de Catalunya</i>		
Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa)	36,06 euros	IVA inclòs
Número solt	0,72 euros	
<i>Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya</i> i <i>Diari de Sessions del Parlament de Catalunya</i>		
Subscripció conjunta (edició impresa o en microfitxa)	78,13 euros	

Les publicacions oficials també són consultables a www.parlament-cat.es

ISSN 0213-7798
 Dipòsit legal: B-20.066-1980
 Imprès a Multitext, SL • Barcelona

9 770213 798001